

[Henry Christensen.]

ville tro, at der er behov for øget viden hos alle os andre; jeg tror også, vi er modtagelige for denne øgede viden.

Jeg finder i øvrigt, at debatten, der har været ført her i eftermiddag, har vist, at nok har man fundet det naturligt at fremsætte nogle af de synspunkter, som måske forskellige partier og politikere står for, men at man netop i høj grad har taget forbehold med henblik på de undersøgelser og det resultat, der er lovet stillet til rådighed. Det tror jeg er fornuftigt. I øvrigt er diskussionen jo også gået på den måde, at nogen har beklaget sig over, at der er sagt lidt for meget, og nogen har beklaget sig over, at der er sagt lidt for lidt. Lad det nu ligge. Det afgørende for os er, at der tilvejebringes den fornødne politiske mulighed for at nå det resultat, vi her sigter efter.

Til statsministeren vil jeg også kun sige en enkelt bemærkning. Nu har jeg ikke de to sidste pristal fra dengang i hovedet; jeg har en erindring om, at de to sidste pristal, april- og julipristallet i 1964, viste så meget stigning, at det var lidt letsindigt af statsministeren at udtale sig så kategorisk, og jeg tror heller ikke, det var rigtig egnet til at skabe forståelse for den alvorlige problematik, der er knyttet til vor økonomi. Derfor synes jeg, en kritisk bemærkning til statsministeren i den anledning var berettiget.

Til økonomiministeren har jeg et par bemærkninger. Han stillede et spørgsmål til mig om, hvilket formål jeg tænkte mig et neutralt organ i forbindelse med tjenestemandslønafgørelser skulle have. Hertil vil jeg gerne sige, at det skal efter min mening have det formål, at der herigennem på et neutralt grundlag tilvejebringes et materiale for folketinget, for tjenestemandsgeselskaberne, for de interesserede parter, der foretager den afvejning og vurdering af indkomstudviklingen på de pågældende tjenestemandsområder og de områder ude omkring i erhvervslivet, som man naturligt kan foretage en sammenligning med. Jeg tror, det er nyttigt, at dette materiale kommer til at foreligge fra et neutralt organ, og jeg tror, det vil forpligte økonomiministeren i højere grad over for folketinget, selv om økonomiministeren har ret i,

at dette organ ikke står nærmere folketinget, end ministeren gør, det står fjernere folketinget. Jeg tror alligevel, det vil styrke også denne del af indkomstpolitikken, også i retning af at skabe forståelse for den del af indkomstfastsættelserne.

Så har jeg en bemærkning at gøre om behandlingen af anlægsbudgetterne. Jeg mener ikke, jeg gav mig til at kritisere anlægsbudgetterne generelt eller gav mig til at kritisere den behandling, der har fundet sted foreløbig af de budgetter, der ligger for de kommende 3-4 år. Men jeg henledte opmærksomheden på, at der i den økonomiske årsoversigt side 52 udtrykkeligt står, at der i budgettet for 1965-66 synes at ville blive tale om besparelser i anlægsudgifterne på omkring 150 mill. kr., og det anføres, at dette antagelig først og fremmest skyldes, at det ikke har været muligt i fuldt omfang at skaffe det fornødne personel til at gennemføre den planlagte aktivitet. Det var ud fra denne oplysning, jeg stiltfærdigt bad økonomiministeren om at fremkomme med sin vurdering af dette forhold sammenholdt med, at der nu finder en betydelig aktivitetsudvidelse sted på de offentlige anlægsbudgetter og sammenholdt med — hvad jeg vist udtrykte min glæde over — at vi kan konstatere, at der bogstavelig talt ikke er nogen ledighed, at arbejdsløshedstallet nu i marts måned endog er lavere end sidste år.

Jeg spurgte altså stiltfærdigt, om økonomiministeren ville gøre en bemærkning om sin vurdering af, hvordan det vil komme til at ligge, om han — på baggrund af det, vi nu ved, og som vi jo først har fået oplyst gennem den økonomiske årsoversigt og arbejdsløshedstallene — følte sig overbevist om, at der er grund til at vente fornøden balance i disse ting, og om der ikke var nogen problemer knyttet til den kommende anlægsudvikling.

Det problem i vort forslag, som økonomiministeren kalder datoen, tog han jo lidt forbehold over for, men erklærede, at regeringen vil komme med et oplæg så betids inden sommerferien, at det kan nå en behandling i det høje ting, og det er jo det, der er afgørende. Nu kaldte økonomiministeren det en redegørelse, og det må vi vel se lidt nærmere på, for forudsætningen må jo være, at oplægget bliver af en sådan